

УДК 69.003:338.2:658.5:502.2:711.4

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.200.119-124>

Топазли Р.А.
кандидат економічних наук
ЗВО «Університет трансформації майбутнього»
Topazly Roman
PhD in Economic Sc.
HEI «University of Transformation of the Future»
<https://orcid.org/0000-0002-0729-3614>

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена комплексному аналізу цифровізації публічного управління як ключового чинника модернізації будівельної галузі в Україні. У сучасних умовах глобальних викликів, зокрема повномасштабної війни, зруйнованої інфраструктури, необхідності швидкого економічного відновлення та зміцнення управлінських інституцій, будівельна галузь відіграє стратегічну роль у забезпеченні сталого розвитку країни. Однак ефективність її функціонування значною мірою залежить від якості державного управління, рівня прозорості процедур, цифрової відкритості й здатності до адаптації до нових технологій. У дослідженні акцентовано увагу на сутності цифровізації публічного управління як системного процесу, що охоплює не лише впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у діяльність державних органів, а й трансформацію управлінської парадигми — від ручного втручання до автоматизованого, аналітично обґрунтованого і прозорого регулювання. Показано, що цифрові інструменти створюють нові можливості для управління проєктами, контролю за будівельною діяльністю, ведення реєстрів, обліку дозволів, оцінки ризиків та залучення інвестицій. У статті аналізуються проблеми, які стримують розвиток будівельної галузі, зокрема фрагментарність нормативно-правового забезпечення, дублювання функцій органів влади, складність процедур отримання дозволів, брак інтегрованих цифрових платформ, а також недостатній рівень підготовки кадрів до роботи з цифровими системами. Обґрунтовується необхідність побудови цілісної цифрової екосистеми управління будівництвом, яка б включала електронні кабінети забудовника, автоматизовані процедури погодження проєктів, моделі оцінки ефективності державних інвестицій у будівництво, механізми контролю в реальному часі. Окремо розглядається потенціал цифровізації у сфері управління ризиками, фінансування та стратегічним плануванням проєктів. Доведено, що цифрове середовище сприяє підвищенню довіри до регуляторних органів, зменшенню корупційних проявів, скороченню строків реалізації проєктів та підвищенню якості кінцевих результатів будівництва. У статті також порушуються питання взаємодії державного та приватного секторів у рамках цифрових платформ, розвитку публічно-приватного партнерства та створення єдиної системи державного моніторингу будівельних робіт. Результатом дослідження є обґрунтування цифровізації публічного управління як незамінного інструменту модернізації будівельної галузі, що дозволяє перейти до нової моделі управління — прозорої, ефективної, інноваційної та орієнтованої на результат. У підсумку наголошується на необхідності формування стратегічного бачення цифрової трансформації будівельної сфери, узгодженого між центральною владою, місцевими органами самоврядування, бізнесом та громадськістю.

Ключові слова: цифровізація, публічне управління, будівельна галузь, державне регулювання, цифрові інструменти, модернізація, електронне врядування, цифрова трансформація, управління проєктами, публічно-приватне партнерство, автоматизація процесів, прозорість, інституційний розвиток, цифрова інфраструктура, інновації в будівництві.

DIGITALIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION AS A FACTOR IN MODERNIZATION OF THE CONSTRUCTION INDUSTRY IN UKRAINE

The article is devoted to a comprehensive analysis of the digitalization of public administration as a key factor in the modernization of the construction industry in Ukraine. In the current conditions of global challenges, in particular, a full-scale war, destroyed infrastructure, the need for rapid economic recovery and strengthening of management institutions, the construction industry plays a strategic role in ensuring the sustainable development of the country. However, the effectiveness of its functioning largely depends on the quality of public administration, the level of transparency of procedures, digital openness and the ability to adapt to new technologies. The study focuses on the essence of the digitalization of public administration as a systemic process that encompasses not only the introduction of

information and communication technologies into the activities of state bodies, but also the transformation of the management paradigm - from manual intervention to automated, analytically based and transparent regulation. It is shown that digital tools create new opportunities for project management, control over construction activities, maintaining registers, accounting for permits, risk assessment and attracting investments. The article analyzes the problems that hinder the development of the construction industry, in particular, the fragmentation of regulatory and legal support, duplication of functions of government bodies, the complexity of permit procedures, the lack of integrated digital platforms, as well as the insufficient level of training of personnel to work with digital systems. The need to build a holistic digital construction management ecosystem is substantiated, which would include the developer's electronic offices, automated project approval procedures, models for assessing the effectiveness of public investments in construction, and real-time control mechanisms. The potential of digitalization in the field of risk management, financing, and strategic planning of projects is separately considered. It is proven that the digital environment contributes to increasing trust in regulatory authorities, reducing corruption, reducing project implementation times, and improving the quality of final construction results. The article also raises issues of interaction between the public and private sectors within the framework of digital platforms, the development of public-private partnerships, and the creation of a unified system of state monitoring of construction works. The result of the study is the justification of the digitalization of public administration as an indispensable tool for the modernization of the construction industry, which allows moving to a new management model - transparent, effective, innovative and result-oriented. As a result, the need to form a strategic vision for the digital transformation of the construction sector, agreed between the central government, local governments, business and the public, is emphasized.

Keywords: digitalization, public administration, construction industry, state regulation, digital tools, modernization, e-government, digital transformation, project management, public-private partnership, process automation, transparency, institutional development, digital infrastructure, innovations in construction.

JEL classification: H54, L74, O22, Q01, R42

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку України, зокрема в умовах післявоєнного відновлення, вимагає переосмислення підходів до управління стратегічними секторами національного господарства, серед яких будівельна галузь відіграє особливу роль. Водночас галузь стикається з численними викликами: застарілою інституційною архітектурою, складними дозвільними процедурами, недостатнім рівнем прозорості та високими корупційними ризиками. Ці чинники суттєво знижують ефективність державного регулювання та стримують динаміку розвитку галузі. У цьому контексті цифровізація публічного управління постає не лише як тренд чи технічне оновлення, а як системна відповідь на потребу модернізації управлінських процесів. Вона відкриває можливості для формування цифрової екосистеми в будівництві, що базується на принципах відкритості, підзвітності, автоматизації, швидкої взаємодії між усіма учасниками процесу — державою, бізнесом та громадськістю. Проте, попри наявність окремих ініціатив, в Україні досі відсутня цілісна стратегія цифрової трансформації саме в будівельній сфері. Наукова актуальність проблеми полягає у необхідності осмислення цифровізації як чинника інституційної трансформації, з точки зору теорії публічного управління, управління проектами та державного регулювання секторів економіки. Практична важливість теми зумовлена потребою у створенні ефективних цифрових інструментів для планування, координації, фінансування та контролю будівельних проектів, особливо в умовах обмежених ресурсів і високої суспільної значущості інфраструктурних рішень. Таким чином, постає нагальна потреба у дослідженні механізмів та інструментів цифровізації публічного управління як основи модернізації будівельної галузі, визначенні бар'єрів та можливостей впровадження цифрових рішень на практиці, а також у розробці рекомендацій для

формування ефективної державної політики у цьому напрямі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку будівельної галузі як об'єкта державного регулювання активно досліджуються у працях українських науковців. Зокрема, Шутенко Л.М. та Мелько В. у своїх роботах наголошують на складності організаційної структури галузі, значній кількості регуляторних механізмів та потребі в оновленні підходів до її управління [3; 5]. Автори підкреслюють, що будівництво є критично важливою сферою для економіки, яка забезпечує реалізацію масштабних житлових, інфраструктурних та соціальних проектів, особливо в умовах післявоєнного відновлення [3]. Проблеми функціонування будівельної сфери, зокрема зарегульованість процедур, дублювання функцій державних органів, наявність корупційних ризиків, а також необхідність докорінного реформування всієї системи, висвітлюються в аналітичних матеріалах, присвячених оцінці стану галузі [4]. Автори цих публікацій наголошують на критичній потребі в модернізації інституційного середовища через впровадження цифрових технологій. У напрямі удосконалення фінансово-економічного механізму реалізації будівельних проектів важливими є напрацювання Климчука М.М., Іліної Т.А. та Поколенка В.О., які досліджують питання впровадження компенсаторної технології "Tax Increment Financing" як інноваційного підходу до управління ризиками в будівництві [7]. Така модель управління, на думку авторів, є ефективною лише за умов активного використання цифрових інструментів, що забезпечують точність розрахунків і прозорість процедур. У контексті цифровізації системи публічного управління заслуговує на увагу праця Кононенка І.В. та Кподжедо М.Ф.К., де розглянуто методіку вибору підходу до управління портфелем проектів із застосуванням цифрових інструментів,

що дає змогу підвищити ефективність реалізації проєктних ініціатив у сфері будівництва [1]. Також важливим нормативним орієнтиром є Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року, затверджена Кабінетом Міністрів України, в якій визначено цифровізацію як один із головних пріоритетів державної політики у сфері інфраструктурного розвитку [2].

Попри наявність окремих ґрунтовних наукових і практичних напрацювань, тема цифрової трансформації публічного управління в контексті модернізації будівельної галузі потребує подальшого системного вивчення. Зокрема, актуальним є узагальнення існуючих підходів, виявлення перешкод у впровадженні цифрових рішень та формування єдиного стратегічного бачення цифрової трансформації галузі.

Метою статті є обґрунтування ролі цифровізації публічного управління як стратегічного чинника модернізації будівельної галузі в Україні та визначення напрямів її впровадження для підвищення ефективності, прозорості й інституційної спроможності галузі в умовах післявоєнного відновлення.

Виклад основних результатів дослідження. Теоретико-методологічні засади дослідження цифровізації публічного управління як чинника модернізації будівельної галузі ґрунтуються на поєднанні положень теорії публічного адміністрування, інституціональної економіки, цифрової трансформації та управління проєктами. Сучасна парадигма публічного управління передбачає перехід від традиційного бюрократичного підходу до моделей «smart governance» та «digital government», які базуються на принципах відкритості, прозорості, сервісності, орієнтації на громадянина та ефективному використанні цифрових технологій.

У рамках інституціонального підходу, цифровізація розглядається як інструмент оновлення регуляторного середовища, оптимізації взаємодії між державними органами та суб'єктами ринку, зменшення трансакційних витрат та подолання інформаційної асиметрії. Будівельна галузь, з огляду на її капіталомісткий, дозвоільно-залежний та соціально-значущий характер, потребує чіткої координації з боку держави, яка повинна реалізовуватись через прозорі цифрові механізми.

З точки зору управління проєктами, теоретичну основу дослідження складають підходи до побудови систем управління портфелями проєктів, що включають цифрові інструменти планування, оцінки ефективності, моніторингу й управління ризиками. Така методологія дозволяє адаптувати цифрові рішення до специфіки будівельної сфери, зокрема в контексті реалізації масштабних інфраструктурних програм, програм відновлення зруйнованої інфраструктури, житлового будівництва тощо.

Також застосовується системний підхід, який дає змогу розглядати будівельну галузь як складну відкритую систему, що функціонує у взаємодії з державними, ринковими та суспільними інституціями. У цьому контексті цифровізація розглядається як системоутворюючий фактор, що змінює характер зв'язків між елементами системи, спрощує комунікацію,

прискорює ухвалення рішень і забезпечує вищий рівень контролю за реалізацією проєктів [1].

Методологічну основу дослідження також складають принципи стратегічного управління, зокрема концепції «good governance», «open data», електронного урядування та цифрової демократії. Особлива увага приділяється адаптації світового досвіду цифрової трансформації будівельної галузі до українських умов з урахуванням правових, соціально-економічних та адміністративних особливостей.

Використання міждисциплінарного підходу дозволяє комплексно оцінити потенціал цифровізації у контексті реформування будівельної сфери, визначити існуючі бар'єри на шляху до цифрової трансформації та сформулювати стратегічне бачення модернізації галузі з позицій державної політики, технологічної інноваційності та ефективного публічного управління.

Цифрові інструменти відіграють ключову роль у трансформації будівельної галузі, оскільки дозволяють модернізувати управлінські процеси, оптимізувати взаємодію між усіма учасниками будівельного циклу та забезпечити прозорість і ефективність реалізації проєктів. У сфері публічного управління будівництвом цифровізація сприяє переходу від паперових і ручних процедур до автоматизованих цифрових платформ, що істотно зменшує час прийняття рішень, мінімізує людський фактор та знижує корупційні ризики.

Одним із ключових інструментів є електронні реєстри та системи управління дозвоільними процедурами, зокрема електронний кабінет забудовника, система «Прозора будова», автоматизоване погодження містобудівної документації, а також сервіси на базі геоінформаційних систем (ГІС). Вони дозволяють здійснювати подання, розгляд і затвердження проєктної документації в онлайн-режимі, контролювати етапи виконання робіт, перевіряти відповідність об'єктів будівельним нормам у реальному часі, та своєчасно виявляти порушення [2-3].

Суттєве значення мають інструменти управління будівельними проєктами на основі цифрових платформ. Це, зокрема, програмне забезпечення для управління портфелями інфраструктурних проєктів, в якому використовуються аналітика великих даних (Big Data), прогнозне моделювання, цифрові дашборди для візуалізації результатів та КРІ, а також хмарні технології для координації роботи між різними зацікавленими сторонами. Такі системи дозволяють забезпечити прозору бюджетування, виявляти відхилення від графіків, автоматично формувати звітність та аналізувати ефективність рішень на всіх етапах будівництва.

Окрему увагу слід приділити застосуванню інноваційних фінансових інструментів у цифровому форматі, зокрема технології «Tax Increment Financing», яка дозволяє реалізовувати великі інфраструктурні проєкти за рахунок майбутніх податкових надходжень. Успішне впровадження таких механізмів можливе лише за наявності цифрових систем обліку, прогнозування та фінансового планування, які забезпечують точність розрахунків та відкритість процесів для громадськості та інвесторів.

Цифрові технології також виступають інструментом моніторингу й громадського контролю. Впровадження платформ відкритих даних у будівництві дозволяє громадянам, журналістам і експертам відслідковувати стан реалізації об'єктів, використовувати інтерактивні карти будівництва, порівнювати вартість робіт та проводити аналітичні дослідження щодо ефективності використання бюджетних коштів. Це підвищує довіру до державних органів, зменшує ризики корупційних зловживань та формує здорове конкурентне середовище.

У цілому, цифрові інструменти є не лише технічним доповненням до існуючих процесів, а рушійною силою глибокої структурної модернізації галузі. Вони трансформують саму логіку управління будівництвом — від реактивної до проактивної, від фрагментованої до інтегрованої, від закритої до відкритої. Повноцінне впровадження цифрових рішень потребує системного підходу, включаючи оновлення нормативної бази, розвиток цифрових компетенцій у кадрах, забезпечення кібербезпеки та міжвідомчої інтеграції.

Отже, цифрові інструменти виступають не лише засобом підвищення ефективності, а й важелем інституційної трансформації публічного управління будівельною галуззю, сприяючи створенню інноваційного, прозорого та результативного середовища, здатного ефективно відповідати на виклики післявоєнного відновлення України [4].

Державна політика відіграє визначальну роль у процесі цифровізації публічного управління та модернізації будівельної галузі, оскільки саме держава формує стратегічні пріоритети, регуляторне середовище, інституційні рамки та механізми фінансування. У сфері будівництва, де значна частина процесів підпорядкована дозвільним, містобудівним та контролюючим процедурам, ефективність державної політики

безпосередньо впливає на темпи реалізації проєктів, рівень інвестиційної привабливості, інноваційну динаміку та загальну конкурентоспроможність галузі.

За останнє десятиліття в Україні відбулися спроби впровадження окремих елементів цифрового врядування в будівельну сферу, однак ці процеси залишаються фрагментарними та часто неузгодженими. Державна політика потребує комплексного бачення цифрової трансформації будівництва як частини ширшої реформи публічного управління. Йдеться про перехід від управління на основі адміністративного втручання до управління, заснованого на даних, прогнозах, прозорих алгоритмах та сервісній моделі взаємодії держави з бізнесом і громадськістю [5].

Одним із важливих напрямів є формування та реалізація стратегічних документів, таких як Національна транспортна стратегія, Стратегія цифрової трансформації України, Стратегія регіонального розвитку, де цифровізація розглядається як інструмент досягнення загальнонаціональних цілей. Проте в більшості з них будівельна галузь поки не виокремлена як пріоритетна сфера цифрової модернізації, що вимагає її чіткішої інтеграції у стратегічне планування на рівні державної політики (табл.1).

Роль держави також полягає у створенні нормативно-правових передумов для цифровізації: спрощення процедур через електронні сервіси, впровадження принципу «єдиного вікна», стандартизація цифрових даних та документів, обов'язкове використання цифрових інструментів для певних категорій проєктів, створення електронних державних реєстрів з відкритим доступом. Важливою складовою є правове врегулювання питань зберігання, передачі та захисту цифрової інформації, а також забезпечення сумісності між платформами різних державних органів [6-7].

Таблиця 1

Вплив цифровізації публічного управління на модернізацію будівельної галузі

Сфера впливу	Цифрові інструменти / рішення	Очікуваний ефект / результат
Дозвільна система	Електронний кабінет забудовника, онлайн-платформи для отримання дозволів	Скорочення часу погоджень, зниження корупційних ризиків, прозорість процесів
Планування та реалізація проєктів	Системи управління портфелем проєктів, BIM-технології, цифрові дашборди	Підвищення ефективності, точність планування, зменшення відхилень від бюджету та строків
Контроль та моніторинг	ГІС-системи, автоматизований технічний нагляд, QR-коди на об'єктах	Постійний контроль виконання робіт, зниження кількості порушень, відкритість для громадськості
Фінансування та інвестиції	Електронний бюджет, "Tax Increment Financing", прозорі тендерні платформи	Залучення інвесторів, ефективне використання ресурсів, прозорість розподілу коштів
Громадський контроль	Відкриті дані, інтерактивні карти будівництва, публічні реєстри	Підвищення довіри до влади, контроль з боку громадян, запобігання маніпуляціям
Навчання та кадри	Онлайн-платформи для підвищення кваліфікації, сертифікація цифрових навичок	Зростання цифрових компетенцій працівників, адаптація до нових стандартів
Міжвідомча взаємодія	Єдина інформаційна система містобудування, API між ресстрами	Узгодженість дій органів влади, зменшення дублювання функцій, ефективна координація

Джерело: систематизовано автором

Крім того, державна політика має бути спрямована на розвиток людського капіталу, здатного працювати в умовах цифрової трансформації. Йдеться як про підвищення кваліфікації працівників державного сектору, так і про створення сприятливого середовища для розвитку цифрових навичок у працівників будівельної галузі. Держава має стимулювати освітні програми, сертифікацію кадрів, інституційну підтримку цифрової грамотності та розвиток дослідницької бази з питань цифровізації будівництва.

Окремим напрямом державної політики має стати формування екосистеми публічно-приватного партнерства, в якій цифрові інструменти використовуються для прозорого планування, реалізації та моніторингу проєктів. Така модель дає змогу не лише зменшити навантаження на державний бюджет, а й залучити інноваційні технології, управлінські практики та інвестиції з боку приватного сектору.

Таким чином, державна політика є системоутворювальним фактором, що визначає рамки, інструменти та інституційні умови цифрової трансформації будівельної галузі. Її ефективність залежить від рівня стратегічної цілеспрямованості, нормативної чіткості, координації між органами влади та відкритості до інновацій. В умовах післявоєнного відновлення України модернізація будівельної сфери за рахунок цифровізації має стати не лише тактичним рішенням, а елементом довгострокової національної стратегії сталого розвитку.

Висновки. Результати проведеного дослідження дають підстави стверджувати, що цифровізація публічного управління є ключовим стратегічним інструментом модернізації будівельної галузі в Україні. В умовах післявоєнного відновлення, обмежених бюджетних ресурсів та високих суспільних очікувань щодо ефективності державної політики, перехід до цифрових форматів управління будівництвом є не лише бажаним, а й об'єктивно необхідним. Цифрові інструменти

забезпечують принципово нову якість управлінських процесів: підвищують прозорість процедур, мінімізують корупційні ризики, скорочують терміни прийняття рішень, покращують моніторинг і контроль реалізації будівельних проєктів. Вони створюють основу для інтеграції інтересів держави, бізнесу та громадськості, сприяють підвищенню довіри до органів влади та формують більш сприятливе середовище для інвестицій в інфраструктуру. Разом з тим, ефективне впровадження цифрових рішень у будівельну галузь потребує чіткої державної політики, орієнтованої на комплексну трансформацію. Йдеться про створення відповідної нормативно-правової бази, стандартизацію цифрових процесів, формування відкритих реєстрів, розвиток цифрової інфраструктури та підвищення цифрових компетенцій серед працівників державного і приватного секторів. Особливої ваги набуває питання міжвідомчої координації, взаємодії органів влади на центральному та місцевому рівнях, а також впровадження принципів «єдиного вікна» та «data-driven policy».

Не менш важливим є й активне залучення приватного сектору до процесів цифрової трансформації через механізми публічно-приватного партнерства, цифрові платформи спільного планування та відкриті дані. Такі підходи дозволяють об'єднати ресурсний, технологічний та управлінський потенціал для досягнення спільної мети — якісного відновлення та розвитку будівельної сфери. Таким чином, цифровізація публічного управління в будівництві повинна розглядатися не як окремий технічний проєкт, а як системна зміна управлінської логіки, що відкриває нові можливості для ефективного, прозорого й стійкого розвитку. За умови належної політичної волі, законодавчої підтримки та міжсекторальної взаємодії, цифрова трансформація здатна стати потужним драйвером інституційної модернізації та відновлення України у післякризовий період.

Список використаних джерел:

1. Кононенко І.В., Кподжедо М.Ф.К. (2022). Метод вибору підходу для управління портфелем проєктів і його застосування. Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проєктами. Харків : НТУ «ХПІ», № 1(5). С. 9-38. DOI: <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2022.5.3>.
2. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 року № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p>.
3. Шутенко Л.М. Будівельна галузь як об'єкт державного регулювання. URL: <http://eprints.kname.edu.ua/29712/1/1.pdf>.
4. Реформа в будівництві: треба змінювати всю систему. URL: https://dt.ua/promyshliennost/reforma-vbudivnictvi-treba-zminyuvati-vsyu-sistemu_.html.
5. Мелко В. (2016). Галузь будівництва як об'єкт державного регулювання. Науковий альманах. Серія: Управління та адміністрування, Вип. 2(II). С. 18-22. URL: https://eprints.oa.edu.ua/6215/1/Global_world_2_2006-18-22.pdf.
6. Антикризове регулювання розвитку житлового будівництва. URL: http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Eir/2010_1/28-33.pdf.
7. Поколенко В.О., Климчук М.М., Ільїна Т.А. (2019). Формування механізму управління ризиками будівельних проєктів на засадах компенсаторної технології «Tax Increment Financing». Бізнес Інформ, № 3. С. 369–374. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-2-218-223>.
8. Згалат-Лозинська Л.О. (2020). Оптимізація функцій державного управління інноваційним розвитком в будівництві на основі реалізації концепції громадянського суспільства в Україні. Держава та регіони. Серія :

Економіка та підприємництво, № 4(115). С. 47-53. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2020-4-9>.

9. Івко А.В. (2022). Підходи синкретичного управління в проектах відновлення дорожньої інфраструктури. Вісник Національного транспортного Університету. Серія. Технічні науки, Вип. 3(53). С. 433–442. DOI: <https://doi.org/10.33744/2308-6645-2022-3-53-433-442>.

References:

1. Kononenko, I.V., & Kpodzhedo, M.F.K. (2022). Metod vyboru pidkhotu dlia upravlinnia portfelem proektiv i yoho zastosuvannia [Method for selecting an approach to portfolio management and its application]. Bulletin of the National Technical University "KhPI". Series: Strategic Management, Portfolio, Program and Project Management, No. 1(5). Pp. 29–38. DOI: <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2022.5.3>. [in Ukrainian].

2. Pro skhvalennia Natsionalnoi transportnoi stratehii Ukrainy na period do 2030 roku [On the approval of the National Transport Strategy of Ukraine until 2030] Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated May 30, 2018 No. 430-r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p>. [in Ukrainian].

3. Shutenko, L.M. Budivelna haluz yak ob'ekt derzhavnoho rehuliuвання [The construction industry as an object of state regulation]. Retrieved from <http://eprints.kname.edu.ua/29712/1/1.pdf>. [in Ukrainian].

4. Reforma v budivnytstvi: treba zminiuvaty vsu systemu [Reform in construction: The whole system needs to be changed]. Retrieved from: <https://dt.ua/promyshliennost/reforma-vbudivnictvi-treba-zminyuvati-vsyu-sistemu-.html>. [in Ukrainian].

5. Melko, V. (2016). Haluz budivnytstva yak ob'ekt derzhavnoho rehuliuвання [The construction industry as an object of state regulation]. Scientific Almanac. Series: Management and Administration, No. 2(II). Pp. 18–22. Retrieved from: https://eprints.oa.edu.ua/6215/1/Global_world_2_2006-18-22.pdf. [in Ukrainian].

6. Antykrizove rehuliuвання rozvytku zhytlovoho budivnytstva [Anti-crisis regulation of housing construction development]. Retrieved from: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Eir/2010_1/28-33.pdf. [in Ukrainian].

7. Pokolenko, V.O., Klymchuk, M.M., & Ilina, T.A. (2019). Formuvannia mekhanizmu upravlinnia ryzykamy budivelnikh proektiv na zasadakh kompensatornoi tekhnolohii «Tax Increment Financing» [Formation of a risk management mechanism for construction projects based on compensatory technology "Tax Increment Financing"]. Biznes Inform, No. 3. Pp. 369–374. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-2-218-223>. [in Ukrainian].

8. Zhalat-Lozynska, L.O. (2020). Optymizatsiia funktsii derzhavnoho upravlinnia innovatsiynym rozvytkom v budivnytstvi na osnovi realizatsii kontseptsii hromadianskoho suspilstva v Ukraini [Optimization of state governance functions for innovative development in construction based on the implementation of the concept of civil society in Ukraine]. State and regions. Series: Economy and Entrepreneurship, Vol. 4(115). Pp. 47–53. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2020-4-9>. [in Ukrainian].

9. Ivko, A.V. (2022). Pidkhody synkretichnoho upravlinnia v proiektakh vidnovlennia dorozhn'oi infrastruktury [Approaches of syncretic management in road infrastructure recovery projects]. Bulletin of the National Transport University. Series. Technical Sciences, Vol. 3(53). Pp. 433–442. DOI: <https://doi.org/10.33744/2308-6645-2022-3-53-433-442>. [in Ukrainian].